

ven staaende ved det Forslag, som er fremkommet fra den sidst nedsatte Kommission, navnlig naar det var undergaaet den meget væsentlige Ændring, som det er undergaaet i Folketinget, nemlig at det Udvalg paa 4 Medlemmer — jeg tænker navnlig paa Forholdene i København, det er jo der, det volder størst Vanskelighed — som skal udtage de 1,200, der skulle paa Grundlisten, skal udvælge dem efter Forholdstal, og at Udtagelsen af de 1,200 skal underkastes en forholdsvis Fordeling. Naar man fik det, forekommer det rigtignok mig, at der ikke kan være nogen som helst Frygt for, at der skulde blive Tale om nogen ensidig Udtagelse. En ensidig Udtagelse kan der blive Tale om, naar Kommunalbestyrelsen skal vælge et enkelt Medlem af det Udvalg, Flertallet har foreslaaet; det kan der ogsaa være Tale om, naar en enkelt afgrænset Klasse, Øvrighedspersoner eller Dommere, skal vælge det andet og tredie Medlem. Saa kan der være Fare for, at Valgene kunne blive truffene paa en ensidig Maade. Men naar Kommunalbestyrelsen skal vælge ikke en enkelt, men en stor Mængde og skal vælge disse gennem dobbelte Led af Forholdstalsvalg, saa vil der kun kunne blive Frygt for ensidig Udvælgelse, hvis man antog, at man vilde faa en Kommunalbestyrelse af fuldstændig ensartet Støbning, men det have vi ikke nu, det have vi aldrig haft, og der er ikke den fjerneste Sandsynlighed for, at vi nogen Sinde faa det. Derfor forekommer det mig, at taget ganske vist Kommunalbestyrelsen har andre Formaal end at virke for Retsplejens Udøvelse, vil man dog, netop paa Grund af dens uensartede Sammensætning, ved Hjælp af gentagne Rækker af Forholdstalsvalg naa et Resultat, der er saa stærkt sikret mod at blive ensidigt, som overhovedet noget kan være. Jeg maa sige, at jeg foretrækker ganske vist ogsaa Lovforslagets Affattelse for det Forslag, som det ærede Mindretal har stillet, om end dette Forslag kommer de Tanker, der ligge til Grund for Hovedforslagets Affattelse, betydeligt nærmere. Jeg vil meget henstille til det høje Ting, skønt jeg ikke har noget som helst Haab om paa dette Stadium at trænge igennem dermed, at blive staaende ved Forslaget, saaledes som det i denne Henseende foreligger fra Folketinget, og i Virkeligheden som en Forbedring og yderligere Udførelse af Forslaget fra den sidste Proceskommission.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Politibetjentene, § 90, da vil jeg ligeledes stille mig afgjort paa den foreliggende Affattelse

af Lovforslaget, ikke alene fordi det jo, saaledes som den ærede Ordfører for Mindretallet (Bærentsen) meget rigtig nævner, har voldt meget store Vanskeligheder overhovedet at naa dertil, men navnlig fordi det forekommer mig, at den Affattelse, som Forslaget nu i den Henseende har, er bedre og i det hele og store sikrere end den Affattelse, som det ærede Udvalg vilde give det. Først og fremmest gaar det ærede Udvalg ud fra, at 8 Politibetjente i en Købstad er for lidt som Maksimum. Ja, det kan jo være muligt, at Fremtiden vil vise, at det ikke vil slaa til, og at man altsaa maatte søge at faa nogle flere, og det vilde da ikke være udelukket, at man forsøgte gennem en Lovforanstaltning at faa nogle flere, hvis man ikke kunde faa flere ad en anden Vej, nemlig den, at der til det Landdistrikt, som hørte under Købstaden, kunde faas mere Politier, end der maaske strengt taget var nødvendigt der. Jeg ser nemlig ikke Bestemmelserne i Lovforslaget saaledes, at Politibetjente, som ansættes i en bestemt Jurisdiktion, kun maa anvendes i denne Jurisdiktion. Det er noget, som er en ret selvfølgelig Ting nu, hvor det er de kommunale Kasser, der betale Politibetjentenes Lønninger og andre Udgifter derved, men i Fremtiden, hvor efter dette Forslag Statskassen skal betale det hele, og hvor det altsaa i endnu højere Grad end nu maa blive Statens Embedsmænd, der raade over Politiet, kan jeg ikke se, at der hverken efter Affattelsen af Lovforslaget eller af andre Grunde skulde være noget i Vejen for, at der benyttes, i alt Fald temporært, en noget anden Fordeling af Politikræfterne end den, der vilde stemme lige ud med de Tal, som for de enkelte Jurisdiktioner her ere opgivne. Disse Tal, som findes i Lovforslaget, ere kun Maksimumstal. Inden for disse vil det jo være berettiget at ansætte det Personale, som kunde antages at være nødvendigt, og det kunde ikke være uberettiget, i alt Fald temporært, at anvende en Del af Personalet andetsteds i Landet. Navnlig har jeg ikke kunnet se, at Lovforslaget, saaledes som det er affattet, i mindste Maade vil forhindre, at man søger at danne sig et godt og vel udviklet Korps af Opdagelsespolitibetjente, og at de sendes de forskellige Steder hen. Det vil efter min Mening gaa ganske simpelt paa den Maade, at naar der i en Jurisdiktion forefalder en Forbrydelse, som er vanskelig at opdage, og den paagældende Politimester mener, at ingen af de Betjente, han har i Jurisdik-